

איה חיות

צילום: אבישג שאר'ישוב

כשהפצנו את האמנה של אר-גון השחקנים בישראל (שח"ם) נגד הטרדות מיניות, היו בעלי תפקידים בבתי ספר למ-שחקן שאמרו זה מוגזם, מספרת השחקנית וירר ארגון השחקנים בישראל, אסתי זקהיים, אבל חזרה, מדובר בהגבלות שיש להן קפיד עליהן ביראת קודש. "אל תשכ עם תלמיד בבית קפה, אל תיפגש עם תלמידים בחדר עם דלת סגורה", היא אומרת "אחרי הלא", נמצא התפשריות.

שלא במפתיע, מי שבעצמה מלמדת בבתי ספר למשחק, מתקוממת גם למשמע הסיפורים על חלק מהמורים בסטודיו למשחק ניסן נתיב, שהתפרסמו בחדש שעבר ב"גלדיה שיש" ("היחסים האסורים והמורים שחצו גבולות בניסן נתיב ירושלים", יאיר אשכנזי). סיפורים אלו הצטרפו לעדויות על הבמאי המורה למשחק מיקי גורביץ' מלפני שלוש שנים.

המשך בעמ' 2

חפשו אותנו בטלגרם
@newspaperil

"אני שמנה, ג'ינג'ית ובגיל העמידה, אין כמעט תפקידים לנשים כמוני"

"חופש היצירה בפרינג' הוא דרכי, גם אם לא אנמור את החודש", אומרת השחקנית וירר ארגון השחקנים אסתי זקהיים, שמגלמת את אשת פרויד בהצגה "מהפכניות". בראיון היא טוענת לקיפוח נשים ואשכנזים, עושה מיני-סולחה עם מירי רגב ומנלה איך השלימה עם אחיה, 25 שנה אחרי מותו

המשך מעמ' 1

זקהיים ושלום שמואלוב בתור מרתה וזיגמונד פרויד בהצגה "מהפכניות". נשים שההיסטוריה שכחה צילום: דוד קסלן; תמונת השער צולמה במלון דייב, גורדון 17 תל אביב

נרצחת. ועדיין, רוב עמדות המפתח מאיישות על ידי גברים – ובגלל זה גם נשים נשכחות מההיסטוריה. דחיקת הנשים מהשית, לפי זקהיים, קיימת גם במקצוע שלה. "אני אשה, אשכנזייה, בגיל העמי", דה, שמנה ג'ינג'ית – אין שום דבר שעובד לטובתן, אין כמעט תפקידים לנשים כמותי. אחרי שספרנו בשח"ם את אחוזי הנשים והגברים בחדרות, עלה כי הרוב הם גברים, מורחים וצעירים. תמיד אומרים 'השד העדתי' ואני אומרת תסתכלו בטלוויזיה, האפליה היא הפוכה. מי מספר את הסיפור שלי? של הייקים שהתגעגעו לביתם באירופה מרמת גן, או סבא וסבתא שלי שהגיעו מאודסה בגיל 19 לתל אביב וכנו אותה. מרוב רגשות אשמה יש כבר השתקה שלנו".

לדבריה, גם תפקידה בשח"ם פגע לא מעט בקריירה המקורית. "זה כמעט משרה מלאה, ואני גם פתאום הולכת פחות לאודישנים", היא מספרת על המציאות החדשה. "אנשים פחות רוצים שיו"ר שח"ם תשכ להם בהפקה, למרות שכשח"ם קנית אני הכי צייתנית שיש. אבל אני מכהנת בתפקיד בהתנדבות כי מכחיני זו שליחות".

במסגרת השליחות הזאת, מאירה זקהיים תמונה מקצועית עגומה ואף נצלנית – ומנסה לשנותה. "יש הרבה שחקנים צעירים שהם פריילנסרים ועוב' דים בכלום כסף. מנצלים אותם דרך פרצות בחוק אבל הם מפה' דים לדבר כי לא ילהקו אותם להפקות. צריך שיהיו תנאים לשחקנים, לעשות הסדרה, כמו ב-SAG בארה"ב (ארגון השחקנים האמריקאי, א"ח). יש משהו נר' ראי בכך ששחקן אומר 'אני רוצה העלאה בשכר' ואומרים לו 'יש עוד אלף כמוך'. איפה זה משאיר את השחקנים הצעירים שיוצאים מבית ספר? אם היה משרד תר' בות שאפשר לעבוד מולו, זה היה קורה מהר יותר".

"אני לא רוצה להזדקק לה", ממשיכה זקהיים, "אז קידמנו דבר רים לא דרך משרד התרבות אלא דרך מקומות אחרים כמו משרד האוצר, ביטוח לאומי או מפעל הפיס. הקמנו את השחילה למעמד השחקן בלי המשרד". עם זאת, מדגישה זקהיים, "בזמן האחרון הם כן מנסים יותר ומשתפים פעולה – יש יותר תחושה של היענות". את נוכחותה של רגב בצמרת הפוליטית, כשלעצמה, זקהיים בהחלט מוקירה, ומדגישה שמיעוט הנשים בפוליטיקה כראב לה באופן אישי. "צריך לעשות אפליה נשית מתקנת לכמה שנים גם אם זה יהיה לא פייר. לא מספיק לעשות שריון, צריך רשימות של אחד-אחת. שריון גורם לנשים להתעמר אחת בשנייה במלחמה על המקום. נשים ביחד יכולות לשנות את העולם, אפשר לראות בכנסת נשים מכל רחבי הקשת הפוליטית מעבירות חוקים יחד כדי לשפר את מעמד האשה, כמו החוק לאיסור צריכת גנות למשל".

ילדה פנועה

דרך נוספת בה מנסה זקהיים לעזור לנשים בישראל היא דרך סיפורה האישי. לפני כשנה, בעי' צומה של מהפכת #MeToo, הח' ליטה לחשוף את סיפורה האישי ולדבר על האונס שחוותה בגיל 14 על ידי אדם זר. "יש משהו בפער בין איך שאני נתפסת לבין מי שאני", היא אומרת היום, כשנה אחרי חשיפת סיפורה הקשה. "תמיד אומרים 'את חזקה ולא מבינים שבפנים יש ילדה פנועה, אבל כשאנשים מפורסמים לא מדברים – הם הופכים בעיני לחוטאים. העניין בפרסום הוא לא מסיבות קוקטיילים. אנשים מקשי' בים לנו ואנחנו צריכים להשתמש בזה כדי לקדם את האג'נדה שלנו. אם לא אדבר על זה אחטא למי שאני ולמתנה שקיבלתי. אלהם עד יום מותי כל עוד אשה נאנסת או

הפגנה נגד חוק נאמנות בתרבות, אשתקד בת"א צילום: עופר וקנין

"בתחילת הקדנציה של רנב הייתי עם תקוות, חשבתי שנצליח לעשות דברים. היום אני חושבת שהיא לא רצתה את המשרד הזה. היא יכלה לעשות ניקוי אורוות, אבל היא לא רצתה"

שנצליח לדבר ולעשות דברים. היום אני חושבת שהיא לא רצתה את המשרד הזה, שזה לא מדבר אליה. היא אשה שהיתה יכולה לעשות ניקוי אורוות אם היתה רוצה, אבל היא לא רצתה. בעבר התראיינתי על כמה שאני מצפה לפגוש אותה ואמרת משפט אחד שהיא לא אהבה. אחרי הראיון הזה היא התחילה להגיד שאני האיבי, אותו משפט, בו מעדיפה היום זקהיים שלא להיזכר, נלקח ככל הנראה מראיון שקיימה בנובמבר 2018 בעיתון "גלובס". שם היא צוטטה כאומרה כי "מירי רגב בר' גדת בתפקידה – היא קודם כל שרת התרבות ורק אחר כך חברת ליכוד". תגובתה של השרה לדברים לא אחרה להגיע, ובפוסט שפרסמה בפייסבוק זמן קצר אחרי פרסום הראיון, כתבה כי "קומץ אמנים ודיקליים בוגרים בדמוקרטיה".

שם, כאב לי שדני לא פרע לי, שלא אמר 'אחוזי' ואני עשינו ביחד. בחורות להצגה הכנתי פתאום כמה הערצתי אותו ונתתי לו את כל המקום. לא קיבלתי את הקרדיט אבל קיבלתי את זה עלי. 'מהפכ' ניח' היתה החמלה על הכעסים שאני מקטינה את עצמי ומבטלת את עצמי".

מערכת היחסים של זקהיים עם אביב, שהיה תולה מאניה-דיפר' סיה, היתה אף מורכבת יותר. "אם הייתי יודעת כילדה שהוא תולה זה היה עושה לי הרבה פחות נזק", היא אומרת. "להבין למה הוא קפריזק, למה יום אחד יש דמי כיס יום אחרי זה איך כסף ואנחנו ער' מדים למות. למה יום אחד הוא גירש אותי מהבית יום אחרי זה אני הכי אהובה. אם היה מאובחן, אפשר היה לטפל בזה וכולנו היינו סובלים פחות".

לא אויבת

מספטמבר 2016 מכהנת זקהיים כיו"ר הוועד המנהל של שח"ם. עם מינויה של מירי רגב, אשה חז'ר' ננטית לכל הדעות, לתפקיד שרת התרבות והספורט, חשה תקווה באוויר והאמינה כי תמצא במשרד זה אוזן קשבת במהרה, היא מעידה, התבדתה. "בתחילת הקד' נציה הייתי עם תקוות, חשבתי

האם יש הבדל בין מצבן של הנשים היום לבין אלו בהצגה? "כיום לנשים יש זכות לבחור, אז זה שם אותן במקום טוב יותר, אבל זה צעד' תינוק. אין הבדל ממשי במהות. כאסתי התקוממתי מול הכניעה של מרתה במחזה, שחושפת את הפנטזיה המינית שלה ובכך עוזרת לפרויד לפתור סוגיה מכלי לקבל קרדיט, אבל זו מחשבה שלי ב-2019. אז, הספיק לה האושר מכך שעזרה לה".

בצלו של האב

זקהיים נולדה בשנת 1965 בתל אביב. בנעוריה למדה בתיכון תלמה אספמיה" בניהולה של דליה שימקו. "מהפכניות", המוצגת בתיאטרון תמונע, מגוללת את סיפורן של שלוש נשים שכנראה לא שמעתם את שמן – אבל את שמות בעליהן כוודאות כן: סוקר' טס, זיגמונד פרויד וקרל מרקס. המחזה מפגיש את הווגות בלילות גורליים כחיים ומוכיר שהיו שם גם נשים שההיסטוריה שכחה.

זקהיים נכנסת לנעליה של מרתה פרויד, שלפי עדויות, היא זו שעשתה הגחות לספריו של בעלה והביאה אליו את חברותיה לטיפול לים – ואת למרות שניהל רומן עם אחותה. בביגרפיה האחרונה שלו יש תמונה אחת שלה בלבה. "נשים, גם אם היה להן תפקיד מאוד משמעותי בחיי בני וגן ובהיסטוריה ככלל – בעלמות, לא משמיעים את קולן", אומרת זקהיים. "זה תהליך שאי אפשר להתפלא ממנו. זה חלק מהקולוניאליזם, החברה החדה, אתה נולד לאפליה ולהשתקה של נשים ממערכות חברתיות ופוליטיות".

תשובות

1. זואולטריה: פולחן בעלי חיים, האלהתם.
2. זואומורפיזם: ייחוס תכונות של בעלי חיים לאלים או לבני אדם.

פרס ע"ש חיים שיף לאמנות פיגורטיביות ריאליסטיות

שרי טאול המלך 27, תל אביב/טל: 000-7000-407 / 03-407-7000
tamuseum.org.il

הפרס כולל מענק על סך 10,000 דולר,
תערוכה כמוזיאון תל אביב לאמנות וקטלוג

הליך הגשת המועמדות
המועמדות תוגש באנגלית בקובץ PDF
בלבד שלא יעלה על 8MB, ויכלול:
קורות חיים (עד שני עמודים), לרבות
פרטים מלאים ליצירת קשר, וטקסט קצר
על תחום העיסוק של המועמד/ת בצירוף
20 דימויים של עבודות בציון:
כותרת, טכניקה, מידות ושנה

שם הקובץ להגשת המועמדות (באנגלית):
Shiff2019_(first name)_(surname).pdf

יש לשלוח את הבקשה לדוא"ל:
shiffprize2019@tamuseum.com
מועד הגשה אחרון: 1 באפריל, 2019

במסגרת הזכייה, עבודת אמנות שתיבחר
על ידי המוזיאון מתוך התערוכה,
תיתרם לאוסף המוזיאון

על המועמד/ת לעמוד בלוח זמני ההקמה
והפתיחה של התערוכה במהלך 2020 על
פי דרישת המוזיאון. אם לא יתקיים תנאי
זה, רשאי המוזיאון לבטל את הזכייה

הפרס יוענק בטקס שייערך ב-23 ביוני 2019
התערוכה בליווי קטלוג תתקיים במוזיאון
במהלך 2020

מוזיאון תל אביב לאמנות

סמייר "בחזרה לעיירה היהודית"

אל הסיפור והניגון של העיירה היהודית,
המעוררים זיכרונות ופורטים על מיתרי הרגש,
עם יצירות הספרות, הקולנוע והמוסיקה
שנכתבו בהשראת ההווי היהודי של פעם.

התוכנית:

- עיירה עכשיו! על מה שהיה ומה שנותר
ד"ר רוחמה אלבג, חוקרת ספרות, מכללת
לוינסקי לחינוך.
- העיירה היהודית ביצירותיו של
יצחק בשביס-זינגר
ד"ר מרדכי יושקובסקי, מומחה לפולקלור
ותרבות יידיש.
- משיבוש לבוצ'אץ' - בין דחייה לגילוי מחדש
הסופר חיים באר על המטמורפוזה שעברה
עיירת הולדתו של ש"י עגנון.
- "דבש שחור, שירת חייו של אברהם סוצקבר"
ישראל, 2018
הקרנת הסרט התייעודי ושיחה עם הבמאי
אורי ברבש.
- דטור על הגג - נתן דטנר במופע בידור
מוסיקלי
- "תפילה ישראלית"
חגיגה מוסיקלית עם שירי השמחה, הנחמה
והתקווה הגדולים שהפכו לתפילות
ישראליות. הנחייה ופסנתר: ד"ר אורי לשמן,
שירה: מאי ישראל-לשמן.
- צימוקים ושקדים: סיפורים ושירים מהעיירה
היהודית
אסתי ניסים, עודד סנדטש - שירה,
גבי ארגוב - ניהול מוסיקלי ופסנתר.

שבת עד שני 4-6.5.2019
אחוזת הבריאות והספא "יערות הכרמל"

עורכת המכירות: ד"ר חמרה ברוש

להזמנות:

מרכז הזמנות ישרוטל ישיר *5585

המעוניינים בהסעה מאורגנת מתל-אביב (הלוח ושבו)
מוזמנים לפנות למשרדי הקתדרה בטלפון *5288
www.katedra.co.il | katedra@katedra.co.il

מרכז לימודים מוזיאון תל אביב
רחוב חיים לבקן 2, רמת אביב

Eden
Cinema

★★★★★
יצירה ענקית, מרגשת,
עוצמתית, יוצאת מן הכלל
אלברט גבאי

★★★★★
מזמן לא נהניתי כל כך מסרט.
מרהיב, מרגש ומשעשע
נחום חזית, אתר הבמה

פיוור ביני הבטחה עם שחר

על פי יצירת המופת של רומן גארי

סרטו של
אריק ברבייה
LA PROMESSE
DE L'AUBE

★★★★★
עוצר נשימה
La Croix

★★★★★
משחק נפלא, סוחף,
משובת, מומלץ בחום
עליס בליטנר, קפה דה מארק

אפי, רגשי, ענק ומרשים
שי שוב, מאפסן

★★★★★
מרגש, עדין ומלא הומור
Quest France

★★★★★
מרתק, שנון אלגנטי ומרגש,
מיכאל סרגנון, אתר סרטים

★★★★★
מלאכת מחשבת משובחת ועשירה בדמיון
מרלץ וינג סלונה

מרגש, מצחיק ומרתק, מומלץ בחום
עפר לאור, Home Theater

עכשיו בבתי הקולנוע

סינמטק תל אביב / תיאטרון ירושלים / סינמה קפה עממי חיפה
כוכב רמת השרון / חן רחובות / סינמה סיטי גלילות
סינמה סיטי ראשון לציון / סינמה סיטי ירושלים / ים פלאנט אילון
ים פלאנט חיפה / ים פלאנט ראשון לציון / ים פלאנט באר שבע
ים פלאנט ירושלים / ים פלאנט זכרון יעקב / הוט סינמה גראנד חיפה
הוט סינמה קריון / הוט סינמה מודיעין / הוט סינמה כפר סבא
הוט סינמה פתח תקווה / הוט סינמה רחובות / לב רעננה
לב אבן יהודה / לב שהם / לב דניאל הרצליה / מובילנד כרמיאל
סינמטק הרצליה / סינמטק ראש פינה / סינמטק שדרות
טיקוסיין חיפה / סינמה מעלות-תרשיחא / קולנוע אופקים

חפשו אותנו: קולנוע צרפתי

מזיקה

"גם עם זהר ארגוב יש דילמה"

האם מעשים נפשעים של אמן צריכים להוביל להחרמת יצירותיו? הסרט על מייקל ג'קסון מסעיר את העולם ואפילו את הרדיו הישראלי

איה חיות

אם יפסיקו להשמיע בתחנות הרדיו ובערוצים השונים את מייקל ג'קסון, נותר על כמה מהשירים החשובים בהיסטוריה, כהם "Beat It", "כילי ג'ין" או "Thriller". אך יממה אחרי שידור חלקו הראשון של "לעזוב את נוורלנד" בארה"ב, סרט דוקומנטרי המציג עדויות מטלטלות של שני צעירים שטוענים כי מלך הפופ התעלל בהם מינית כשהיו ילדים – לא בטוח שהלהיטים מפזים על המעשים. שאלה מוסרית זו

ניצבת כעת בפני שדרנים ועורכי תוכן בארץ ובעולם, ולא בפעם הראשונה.

ג'קסון הוא לא האמן הראשון שמעלה את דילמת ההחרמה המוסרית, שאינה ייחודית רק לתחום המוזיקה. היא עולה בקרב מאזינים ישראלים כשברדיו מושמע שיר של שמוליק קראוס שהכה את אשתו, או בקרב צופים באשר הם המתלבטים אם לצפות בסרט "אמריקן ביוטי" בו מככב קורין ספייס. היא עולה בתקופה האחרונה שוב ושוב לכותרות, בתהודה גדולה בהרבה מאז פרץ עידן

#MeToo. ספייס הוא גם דוגמה טובה למהירות שבה השאלה מוכרת: 2017, ימים לא רבים אחרי שהואשם – אך לא הורשע – בשדור של הטרוחת ותקיפות מיניות, בוטלה יציאת סרט בכיכובו, שבו גילם את הסופר גור וידאל, אשר היה כבר בשלבי הפקה ספייס.

בהמשך בוטלה גם הסדרה "בית הקלפים" בכיכובו. זמן מועט הפרד גם בין הודאתו של לואי סייקיי כי חשף את עצמו בפני גשים, לבין ביטול ספייסל בכיכובו ב-HBO, וביטול הפצת סרטו "I Love You, Daddy".

האחרון שסביבו התעוררה השאלה הוא זמר האר"נ"ב, אה קלי. בתוך פחות משבועיים מאז שידור הסדרה שהשפעה עדויות על התעללות מינית שלו בנשים ובקטינות, הספיקו לידי גאגא וסלין דיון להודיע כי יסירו מפל"טפורמות הסטרימינג דואטים עמו, תחנת רדיו בשיקגו הצהירה כי לא תשדר יותר משידורו החברות סוני ביטלה את התחזה עמו.

ומה עם אריאל זילבר?

בינתיים, פחות מ-24 שעות משידור הסרט על ג'קסון, רק תחנת רדיו אחת – רדיו 2 של כי"כ – הודיעה כי תפסיק לשדר את שיריו. טל השילוני, עורכת מוזיקה וסדרנית ברדיו "כאן תרבות, נר רשה אף היא לסוגייה. בשונה מתחנות כמו גלגלצ, והשילוני אינה מחויבת לפלייליסט ובוחזרת כרצונה את השירים בתוכניתה "נעים ככביש". "זו בעיה שאני מתלבטת בה לא רק עכשיו, אלא מאז שהתחילו הסיפורים על ג'קסון, גם בשנות ה-90 וגם בתחילת שנות האלפיים", היא מוכיחה. "אני בטוחה שבמים בהם התקשר רת עוסקת כזה, אם אבחר בכל זאת להשמיע שיר שלו, תתלווה לכך הערה נוקבת שלי. זה סיפור נורא, וזועת עולם. אין לי בעיה להגיד בשידור שהוא פסיכ".

אחד הדימויים החזקים בשאלה זו נוגע להשמעת היצירות של אחד המלחינים הגדולים בכל הזמנים, ריכרד ואגנר. המוזיקה של ואגנר אינה מושמעת ברדיו ובטלוויזיה בישראל בגלל דעותיו האנטישיות, ובעיקר בגלל קשרי משפחתו למפלגה הנאצית. היטלר עצמו היה חובב של יצירותיו, שנוגנו בכנסי המפלגה הנאצית.

החרם הישראלי על ואגנר החל עוד לפני קום המדינה, כשלאחר

ליל הבדולח בוטל קונצרט מתוכנן של התזמורת הסימפונית הארץ ישראלית עם אחת מיצירותיה. מאז נעשו ניסיונות להפר את החרם, רובם סוכלו מיד בתגובה ציבורית וממסדית. ב-2001 ניצח דניאל בארנבוים על יצירה של ואגנר בקונצרט שנעל את פסטיבל ישראלי, בניגוד להחלטת הנהלת הפסטיבל. בעקבות זאת קבעה ועדת החינוך של הכנסת שהוא "אישיות לא רצויה" בישראל. ב-2004 ביטלה וזינגית ערוץ 2 קשת ברנע האחרון שידור קונצרט מיצירותיו של ואגנר. כעס רב עלה גם כלפי "כאן קול המוזיקה של תאגיד השידור, ששידור מערכה שלמה מיצירותיו לפני כחצי שנה. כשמדובר במוזיקה פופולרית הסוגייה מורכבת יותר. "אני מתל"בט על זה עם עצמי כל הבורק", אמר ל"הארץ" נדב רכיה, מנהל גלגלצ, שנחשף גם הוא לתגובות על הסרט מליל אמש. "אני מאמין שצריך לגלות רגישות כי ייתכן שיש אנשים שלא רוצים לשמוע

בועז כהן: "ברור שפדופיליה אינה קבילה, אבל היום זה זה ובהמשך לא נשמיע משהו כי הוא בעד טראמפ או אוכל כשה מי שם את הקו?"

אותו ברגעים אלו. אולי נפחית קצת כי הוא אמן שמושפע די הרבה, אבל זה בטוח הקרוב. אני מנחש שבטוח הארוך הוא יחזור להיות מושמע. בסופו של דבר יש לו מורשת מוזיקלית גדולה למרות הכוכביות הזאת. יש הרבה אנשים שעשו דברים רעים וכסופו של דבר השאירו מאחוריהם מוזיקה שהיא חלק בלתי נפרד מההיסטוריה. מפחיתים השמעות בעין הסערה אבל בסוף היא שוכבת. "בחרל נגיד, אפשר להסתכל על גרי גליטר (שהורשע בניצול מיני של שלוש ילדות בשנות ה-70), מציין רכיה. "כולם יודעים שהאיש היה חלאת ואולי הוא באמת לא נדל כמו פעם, אבל אי

מייקל ג'קסון, מתוך "לעזוב את נוורלנד". "הרכה יוצרים עשו דברים נוראיים, אבל קשה להתעלם מיצירתם" צילום: HBO / yes

אפשר להתעלם מהמוזיקה שלו. בארץ אפשר היה לראות את זה עם אייל גולן".

עבור בועז כהן, עורך מוזיקה המשדר היום ברדיו 99fm, מדובר בסוגייה שמוכרת לו היטב, לא רק מהמקרה של ג'קסון. "זו דילמה שיש לי בכל פעם שאני משדר זהר ארגוב", הוא מעיד. "בעיקרון אני מתנגד לכל חרם ועושה הפרדה בין אדם לאמנות שלו. אם נתחיל להחרים לא נסיים. ברור שפדופיליה מעולם לא היתה קבילה, אבל היום זה זה ובהמשך לא נשמיע משהו כי הוא בעד טראמפ או אוכל כשה מי שם את הקו? יש גם אנשים שלא רוצים לשמוע 'פינק פלוריד' אבל אני לא יכול להתעלם מהיצירה שלהם בגלל דעותיו של רוג'ר ווטרס. הרבה יוצרים עשו דברים נוראיים כמו ג'רי לואיס או צ'אק ברי. זה מצער כי אנחנו רוצים אמנים מורסיים, אבל מה לעשות. גם בעולם הספרות למשל יש סופרים אנטישמיים או עברייני מין. מה, לא נקרא יותר דיקנס?"

כמו רכיה, גם כהן גובר בתקופה בה נחשד אייל גולן בקיום יחסי מין עם קטינות בשנת 2013. "הבנות שלי החליטו שהן לא מוכנות לשמוע אותו. אם יש שיר שלו הן מעבירות תחנה. אבל זו החלטה של מאזין לא של עורך, אי אפשר להתעלם מיצירתו".

כמה שנים קודם לכן, בשנת 2007, בערה השאלה בהקשר אריאל זילבר, אחרי שהשתתף בקמפיין שטען כי אם הממשלה רוצה לשחרר מחבלים רוצחי יהודים – אז צריך לשחרר גם את יגאל עמיה בתגובה נשמעו קריאות להחרמת שיריו, בראשן עמדה גורית דאבוש, יריר הרשות השנייה דאז. כהן נחלק אז לעורטו של זילבר ופרסם על כך מאמר "המוזיקה שלו לא קשורה, זה לא שהוא קרא כשיר לרצוח ראש ממשלה", הוא אמר גם היום. "מה הקשר בין דעותיו לבין 'הולך בטל'? יש גם אמנים שמקצינים ומשתנים עם השנים, אז מה? נמחק את היצירה המקדמת שלהם?"

כסף משלך ערב עיון לרגל יום האישה הבין-לאומי במרכז המבקרים של בנק ישראל יום רביעי, 6 במארס 2019, 18:00

"אינך יכולה לחשוב כהלכה, לאהוב כהלכה, לישון כהלכה, אם לא אכלת כהלכה" וירג'יניה וולף, מתוך "חדר משלך"

18:00 התנגסות וכיבוד קל

18:20 דברי פתיחה, חזי כאל, מנכ"ל בנק ישראל

18:30 כסף משלך – עצמאות כלכלית פיננסית, עודדה פרא, סגנית המפקחת על הבנקים, מנהלת אגף בנק-לקוח בבנק ישראל

18:50 נשים על גבי שטרות ישראל, ד"ר צדוק עלון, מנהל מרכז המבקרים

19:10 התערוכה "מטבע מקומי" במרכז המבקרים: על כסף ומשמעותיותו בחיינו ביצירות של אמניות ואמנים ישראלים, רונית דקל, אוצרת התערוכה

19:30 סיור חופשי בתערוכות

כתובת המרכז: רח' לילינבלום 37, תל אביב. הכניסה אינה ברובה בתשלום, וניתן אפשר רק ברישום מראש בטלפון 03-5640781/2. מספר המקומות מוגבל. במרכז המבקרים של הבנק נערכים סידורים מודרכים לקבוצות ללא תשלום ובתיאום מראש.

מסדרת האירועים אמנות בארץ

מוות לא סימבולי

"הפרודיג'י" חיברו תרבות שוליים לפופ מיינסטרימי, וקית פלינט היה הפנים של ההצלחה. התאבדותו אתמול לא תשנה את הנתיב שבו פוסעת המוזיקה האלקטרונית, רק תוכיח שוב כי החיים מתישים גם מפורסמים עשירים

קית פלינט בהופעה של "הפרודיג'י", 2016. כריזמה ממגנטת צילום: אריאלי פי

המלים, הקול והמראה הקרטוני של קפטן אמריקה ל"Firestarter", להיטם הגדול ביותר, ול"Breathe", שהגיע גם הוא למקום הראשון במצעד הכריטי. הוא מי שהעניק להרכב את החיבור לרוקנרול ואת הכינוי Electronic Punks, שרץ חזק בעיתונות הכריטית ועזר ל"פרודיג'י" לחדור לשוק האמריקאי — שוק אלרגי לדאנס מכל סוג שהוא עד אותו רגע. באותה מידה, יאמרו מקטרגי, הסטת המיקוד מליאם האולט אליו היא גם הרגע שבו "הפרודיג'י" הפסיקו לחדש והחלו להסתאב. מאותו שלב כבר

קית פלינט לא ניבן על שום כלי, לא סובב אף כפתור ולא שר. זה לא הפריע לו להתעלות על כל הסובבים אותו ולהיות מרכז הכובד של ההופעה

לא ניפקו קטעים אדירים כמו "Out of Charlie", "No Good", "Space". התאבדותו אתמול של פלינט לא תשנה את הנתיב בו פוסעת המוזיקה האלקטרונית. היא גם לא סימבולית לתקופה שחלפה, לגיבורים שאבדו או לואנר שנגדע. זו רק עוד דוגמה מבאסת לכך שבלי קשר למי ומה אתה, מול כמה מאות אלפים הופעת ואיך נראה העובר ושלב שלך, החיים המחורבנים האלה יכולים לייאש גם אותך. מותו הוא גם סיבה להיזכר בקית פלינט נכנס לבמה בתוך כדור גומי ענק, לחייו, להצטמר מהפלאשבק ולמחות דמעה.

לצד ליאם האולט, המוח המוזיקלי החריף שמאחורי האלקטרוניקה הסמיכה שאפיינה את "הפרודיג'י", פלינט היה לדמות הבולטת ביותר של הרכב בתקופת ההצלחה הגדולה. הוא נתן את

פוצצו את האנדר 11 וכמעט גרמו לאסון, ושלוש אחר כך הגיעו לפארק הידקון ונתנו הופעה מרד שלת, נפוחה ומסוממת מדי, שבי מידה רבה סימלה את סופם — לפחות מבחינה יצירתית.

בוכות "Breath", "Firestarter", "Smack My Bitch Up" — שי רים שהכניסו תרבות שוליים חת רנית לכל בית וחיברו אותה לפופ מיינסטרימי שמתנגן בכל תחנת רדיו. שנה וקצת לאחר מכן הם

"Music for the Jilted Generation" — אלבום מחאה נגד המדיניות האנטי-רייב של ממשלת בריטניה והמשטרה — הקדימה במעט את הרגע שבו "הפרודיג'י" נהפכו לשם שגור

עש הזוכות המתנפצת והאורות שכבו בישרו כי משהו עומד לקרות. אחריהם הגיע מקצב שבור, מהיר ותזוית, עם תוף בס מהדהד, יציב ואיתן שהחזיק את החדר מהטחול. תדרים נמוכים שהתעגלו והתחמצנו סביבו הרקידו באחת את מאות האנשים שהגיעו לאולם הסינרמה שבתל אביב לחזות בהופעה הראשונה של "הפרודיג'י" בישראל. הרחבה, במי פתיע, היתה חצי ריקה, רק שלאיש לא אכפת. גם לא למי שהיה בהכרה.

ואז, בעוד צלילי הנפץ אינם מרפים, הגיח לבמה בתוך כדור גומי ענק קית פלינט. הוא נראה כמו ילד בועה חולני בגרסת הרייבים הלא חוקיים: עיניו פערות לרווחה, שיערו קוצני ומחומר צו, בגדיו זרחניים ורחבים ותנועתיו מהפנטות. במשך שעה וחצי הוא לא עשה כלום מלבד לרקוד — לא ניבן על שום כלי, לא סובב אף כפתור ולא שר. זה לא הפריע לו להתעלות על כל הסובבים אותו ולהיות מרכז הכובד של ההופעה. עם כריזמה ממגנטת שמדביקה אליו את כל תשומת הלב, פלינט היה מעין המשך של Bez מ"האפי מאנדיי" — הדביל המסטור שנראה כמו דמות מסרט מצויר ומייצג על הבמה את ההמר נים, את הקהל. הסיפור של פלינט לא נגמר שם. למעשה, מכחינת הכרה זו היתה רק תחילתו. אותה הופעה ב-1995, שהיתה חלק מסיבוב ההופעות של

Season 53

התזמורת הקאמרית הישראלית

ISRAEL CHAMBER ORCHESTRA

מנהל מוזיקלי: אריאל צוקרמן

ליסט קונצ'רטו לפסנתר

אריאל צוקרמן מנצח | אמיר כץ פסנתר

קרל נילסן > סוויטה קטנה אופ' 1 בלה מינור

פרנץ ליסט > קונצ'רטו לפסנתר ולתזמורת מס' 1 במי במול מז'ור

פרדריק שופן > נראנד פולונז בריליאנט אופ' 22

פרנץ שוברט > סימפוניה מס' 3 ברה מז'ור, ד' 200

מוזיאון תל אביב לאמנות

13.3.19 | רביעי | 20:00

12.3.19 | שלישי | 20:00

כרטיסים: ico.co.il

קופת התזמורת: 03-5188845 שלוחה 1

bravo.org.il | 3221

ובארגונים: חבר, ארגון המורים, בהצדעה, מועדון טוב, הסתדרות המורים ומנה לאן

הצגה

עינת ויצמן ב"אני, דארין
טאטור". אמנות שמדברת
מתוך עצמה ואל עצמה
פילוסופים: דוד קפלן

**התייחסות לפער בין
היוצרת הפריזוילגית
בעל כורחה, לבין היוצרת
השנייה, המודרת על
לא עוול בכפה, היתה
נורמת להצגה להיות
יותר אפקטיבית**

נותר טעם מר

את "אני, דארין טאטור" יצרה
עינת ויצמן בעקבות ידידותה עם
המשוררת שהועמדה לדין בגלל
פוסטים בפייסבוק. במקום הצגה היה
מוטב להקדיש ערב לקריאת שירה

ננו שבתאי

ספורת של המשוררת והאמנית דארין טאטור מדהים, מועז ואבסורדי. היא נעצרה, נאסרה והועמדה לדין על סמך פוסטים שפירסמה בפייסבוק, כאלה שכביכול תמכו בשאהידיות, ושיר שכתבה שהתפ"רש כקריאה לאלימות נגד העם היהודי, את מסע הייסורים שלה תיעדה טאטור בפרטנות, כשהכתיר כה משמשת לה כאמצעי הישרדות

נפשי ורוחני. לטאטור יש נפש ואישיות עדינה, השואפת לאי-אלימות ולשלום. על כל אלה אפי' שר היה לקרוא בראיונות עמה. אבל איך מכיאים סיפור כזה לבמת התיאטרון ומהי מטרת הבאתו למי' דיום? זה כבר סיפור אחר לגמרי. השחקנית והיוצרת עינת ויצמן התידדה עם טאטור, ידידות שהלי' כה והתחזקה עד כדי כך שהגיעה לכדי יצירת הצגת תיאטרון משר' תפת, שכדברי ויצמן נועדה לתת לטאטור פה וגוף, קודם לכן, ויצמן

נעורה בטאטור בכתיבת המחזה הקודם שלה, "אסירי הכיבוש", שמנהלי' פסטיבל עכו פסלו. טאטור היתה אמורה רק לייעץ, אבל יום אחד היא אמרה לוויצמן שכעצם היא לא מודהה עם סיפור האסירים, כי זה לא הסיפור שלה. כלומר, סיפור הכי' בוש, על עוולותיו, תוצאותיו המ' רות, ובכלל, סיפור האלימות המתמשכת בין העמים הוא סיפור של גברים. גברים ערבים וגברים יהודים שנלחמים זה בזה, אך מה בדבר הנשים הערביות? ובכן, הנ' שים הן אלו שסובלות גם מהאלימות הגברית מצד הכובש, אך גם מהאלימות הגברית מכי' את הרגע הזה, שבו טאטור אומרת שזה סיפור של גברים, מתארת ויצמן בהצגה כהארה בשבילה. פתאום הבינה שלא את סיפור הכיבוש היא צריכה לספר ולעזוק, אלא את סיפורה של האשה שיושבת לצדה ויחדה הרבה יותר ממנה על הצד השני.

הנקודה הזאת מאירה גם על הבעיה, או שמא על האתגר שבני' סיון ליצור הצגה פוליטית בעלת ערך ממש. יש חשיבות כההההה הסיפור הזה. יש משמעות לכך שהשאהידים והשאהידיות מקב' לים פה ייצוג ונחשפים כמה שק' רים גסים של אלה שכלאו חשודים

בטרוד שלא תמיד התכוונו לבצע פיגוע וכדומה. עם זאת, ידע כל צופה בוגר שהצגה פוליטית זו או אחרת לכטח לא תקדם את סוף הכיבוש. בנוסף, הצגות מעין אלו מוצגות לרוב מול קהל משוכנעים מלכתחילה. כך אמנות זו מדברת מתוך ואל עצמה, כמעגליות.

הלב המדמם מאחורי הקלעים

בהקשר האמנותי גרידא, אפי' שר לנתח את האמצעים האמנ' תיים ב"אני, דארין טאטור" ולה' תווכח עליהם. אולי מדובר בע' ניין של טעם, ואכן, לטעמי, אמנות טובה נזקקת ליותר משח' קן טוב וסיפור מעניין. היא צרי' כה להיות יותר ממראה כמעט סימטרית למציאות. הדבר הזה, שברכט קרא לו "אפקט הניכור", לא באמת קיים פה, על אף סגנון המשחק המאופק במכוון. פה נקי' מו היוצרים גישה פרונטלית, מי' נימליסטית, כמקובל בתיאטרון דוקומנטרי.

על הבמה ניצב שולחן ועליו מחשב נייד שממנו מוקרנים קטעי וידיאו שונים, למשל של הידיות שנורו על איסרא עבד בתקרית כעפולה ב-2015. אחר כך מסבירה ויצמן, בדמותה של טאטור, שכל מה שעבד רצונה, כשיצאה מהבית

עם סכין, היה להתאבד ולא לתקוף. בנוסף, מוקרן ציור שציירה טאטור של ידיים אוחזות זו בזו, שצויר בעקבות הישיבות הארוכות בכתי' הידיות במשפטים הארוכים שאותם ליחיתה ויצמן. גם שירים שכתבה טאטור מופיעים על המסך. אלו הם רגעים שמרגשים או מזועזעים את הקהל, אבל מבחינה אמנותית, מבנה ההצגה ומרכיביה הם לא יותר מהרצאה עשויה היטב שנוצ' רה כדי להעביר מסר אחד — כש' לעצמו דבר המנוגד לרוח האמנות — כשהאמצעי הוא לפרוט על נימי' הרגש הבסיסיים ביותר של הקהל. הרגש, אם כן, נהפך למכשיר

ביד היוצר ולא למהות שעומדת בזכות עצמה ומוליכה עוד רעיונות, מהירות, דימויים ומחשבות שונות. כאן אין פתח למחשבות שונות או פרשנויות. יש טוב ויש רע. אם לא תתרגש מהסיפור על הילד בן ה-12 שנאזק וטאטור ניסתה להחליק לעזרתו בתחנת המעבר, כשהשלי' שלאות שכפתו אותו נדמו ככבדות יותר ממשקל גופו, הרי שאתה הוא הרע, ערל הלב. טאטור היא טובה. היהודים הכולאים והכובשים, הם הרעים. לאורך הצפייה בהצגה אי אפשר שלא להודעו מהסיפור של טאטור, לכעוס את כעסה, להיות כעדה ולתבוע את עלבונה. הדבר מגיע לשיא לקראת סוף ההצגה,

כשמקרנות פניה התמימות והמ' תוקות של טאטור הילדה. על רקע זה מספרת ויצמן על ההתעללות המינית והאונס המתמשך שעברה טאטור בילדותה. אי אפשר שלא להצטמרר מכל זה. אבל טעם מר נותר מהצפייה, ולא בגלל סיפורה של טאטור, אלא דווקא זה שמא' חורי הקלעים.

כי כשטאטור עולה סוף סוף לבמה, עטויה חגיגא, להתחבק עם ויצמן, ברור שהיא עשתה את כל זה מרצון ובחירה. עם זאת יש סכנה שחלק מהקהל יראה בה "ערביית מחמד". זאת גם לא אשמתה של ויצמן. כגילוי נאות אכתוב שאני מכירה אותה והיא אשה אכפתית שפעילותה ראויה לכל שבח. עם זאת, כשויצמן נחשפה בשלל דרכים כשמאלנית "קיצונית", היעושה שהיא קיבלה מקהל ה"טוקבקיסטים" (כשם ההצגה שהעלתה ב-2015) היה שפע של קללות גסות ואיומים שלא מומשו. לא נעים, אבל לא נורא כמו לנסוע בתא קטן וסגור במשך שעות ללא אוכל ומים, או יציאה לשירותים. לא נורא כמו זה שלתא המתנייד הזה הכניסו כלב שהשתין ליד טאטור ושכשכיקשה לעבור תא ספנה שלל קללות כמו "ערבייה מסריחה" וגם כשהוקיאה את נשמי' תה לא קיבלה שום יחס פרט לה' שפלות נפשיות ופיזיות.

מאות יהודים כותכים כל יום "מוות לערבים" בכל פינה. הם לא נחקרים ולא נאסרים ולא עומדים לדין על כך. הם חופשיים לכתוב שירים כאוות נפשם ולהציג הצ' גות. מתבקש לשאול מה "אני, דארין טאטור" תתרום לטאטור? כמו כן, מדוע על דף ההצגה נכתב "יצירתה של עינת ויצמן"? ולבסוף, אולי מוטב היה להקדיש ערב שלם לקריאת שירה של טאטור שה' קהל לא מכיר לעומק? נדמה שאקט כזה היה משמעותי יותר, הן מבחינה אמנותית והן מבחינה פוליטית. התייחסות אמיצה לפער הזה, בין היוצרת הפריזוילגית בעל כור' רחה, לבין היוצרת השנייה, המור' דרת על לא עוול בכפה, היתה גורמת להצגה להיות יותר אפק' טיבית. או או היתה גניעה אמיתית ועמוקה יותר בעצב, תרתי משמע. העצב האמיתי, שהוא הלב המדמם שמאחורי הקלעים.

"אני, דארין טאטור", תיאטרון תמונע, מאת דארין טאטור ועינת ויצמן. בימוי: ניצן כהן. מוזיקה: תאמר נפאר ואיתמר צינלר. וידיאו: נמרוד צין. עיצוב חלל: טל ארביב. תאורה: נדב ברנע. צילום: אורן דו

אורי יהפוך את רהיטך הישן לחדש

שרות מבית
הליקוח וחזרה
35 שנות ניסיון

התמחותנו
בחידוש
ורפוד כל סוגי
הרהיטים.
מודרני, קלאסי
ועתיק.
כולל החלפת
קש וינאי.

מבחר גדול של בדי-רפוד לבחירה בבית הליקוח
לתיאום פגישה: אורי שירין - ינקו 18, ת"א
050-5205680 | 03-6482792
www.uri-shirin.co.il | ushirin@zahav.net.il

בסוף השנה שעברה הופגזו מסכי הקולנוע בארה"ב בסרטים על "החוויה השחורה" באמריקה. הם לא הוקרנו בארץ, אך הודות למסך הביתי אפשר להתרשם לפחות מהעיבוד הקולנועי לספר של אנגי תומאס

למעלה: בארי קינגון ב"להרוג אייל קדוש"; למטה: ריצ'י מריט (מימין) ומתיו מקונוהיי ב"הבחור הלבן ריק" CTMG / Studio 8 / צילומים: "ריק" / Sony Pictures Entertainment / yes, A24/Curzon Artificial Eye/yes

וחלחלה בארי קינגון, שמאז כיכב גם ב"דנקרק" ו"חיות אמריקאיות" ובקרוב יהיה אפשר לראות בעיבוד לקומיקס הפופולרי "Y: The Last Man". אחות מבנות המשפחה המותקפת היא רפי קסידי, בת 16, שאמנם משחקת כבר שנים אבל בסרט זה קיבלה את תפקידה הגדול ביותר, עד שהגיע תורה לככב ב"יוקס לוקס" לצד נטלי פורטמן אשתקד. את בן הזוגים מגלם סאני סולגייק, שחגג בר מצווה בקיץ האחרון ומאז אפשר לראות אותו בתפקיד הראשי בסרט הגלישה "אמצע שנות ה-90" של ג'ונה היל, כתפקיד משני ב"הבית עם השעון המסתורי", או לשמוע אותו במש"ח הקונסולות "God of War" בתפקיד אטריאוס.

זמין בים ויארדי

בנראה את המורכב והרציני שב-תפקידיה עד כה.

זמין בים ויארדי

"להרוג אייל קדוש"

בסוף החודש שעבר זיכה "המור" עדפת" את אוליביה קולמן בפרס השחקנית הראשית הטובה ביותר בטקס האוסקר. הזמנות טובה להיוזר בסרטו הקודם של הבמאי היוזק, יורגוס לנתימוס, שעובד כשנים האחרונות בעיקר כבריטניה. בסרטו הקודם ועוזר השלוחה הוא התעלל במשפחה בורגנית בראשות קולין פארל וניקול קידמן, שכוח מרושע וכלתי ניתן לעצירה נכנס לחייהם ומאיים על שלום שני ילדיהם.

את הנבל הצעיר והמנומס של הסרט מגלם באופן מעורר חמלה

מהם הוקרן בבתי הקולנוע בישראל. החזות למסך הביתי אפשר להתרשם לפחות מן העיבוד הקולנועי לספר הנער של אנגי תומאס. הסרט מתמקד בנערה שחורה הלומדת בבית ספר יוקרתי וילכך, העדה לירי של חבר יל-דונה ביד שוטר (נחשו באיזה צבע). הגיבורה נקלעת למכשש לחצים מכל הכיוונים אם לעשות את הדבר הנכון, כלומר להנהיג התקוממות או לטאטא את המק-רה מתחת לשטיח.

לצד שחקנים מוכרים כמו רג'ינה הול, אנטוני מקי, איסה ריי וקומון, זורחת בתפקיד הראשי השחקנית הצעירה אמנדלה סטנברג. לדמות שלה בסרט קריאים "סטאר" אבל גם משמעות השם אמנדלה – "עוצמה" בשפת הוולו – מיטיבה לתאר את המ-טאורית, שחגגה יום הולדת 20 בסוף השנה שעברה עם יציאה מתוקשרת מהארץ. סטנברג היא גם מוזיקאית, אמנית, אקטיביסטית ומובילת דעת קהל ברשתות החברתיות, אולי אפילו ראיתם אותה מגישה פרס בטקס האוסקר האחרון. בקולנוע הפציעה ב"משחקי הרעב" וכיכבה בסר-טים "הכל, הכל" ו"מוחות אפי-לים". "השנאה שנתתם" סיפק לה

ובהמשך נהפך לפושע מבוקש בידי מפעיליו לשעבר. הסרט לא היה עובד בלי שחקן לא ידוע כע-ליל במרכזו, כזה שאי אפשר לד-עת למה לצפות ממנו. בקרוב נדע אם למריט יש גם עתיד בקולנוע, או לפחות בפשע.

זמין בים ויארדי וסלקום טיי, או בהוט ויארדי בשם "ריק מדילר"

"השנאה שנתתם"

בסוף השנה שעברה הופגזו מסכי הקולנוע בארצות הברית בסרטים על מה שמכונה "החוויה השחורה" באמריקה. אף לא אחד

הוא להנחית על כתפי אלמוני את מלוא כובד משקלה של דמות מרכזית, אבל לפעמים זה משתלם. בעוד שסרטו של יאן דמאנג' ("71") מלא בפרצופים מוכרים כמו אלה של מקונוהיי, ג'ניפר גייסון לי וברוס דרן, התפקיד שכותרת הסרט התחנן לדם חדש. ריצ'י מריט, עוד לא בן 18, לוחק לתפקיד של ריק וורשי – נער אמיתי שבשנות ה-80 נהפך למודיע הצעיר ביותר של האף-בי.איי. הוא התייחס לתפקיד יותר מדי ברצינות והיה לאחד מכרונם הסמים החזקים באזורו

וכבים רבים החלו את דרכם כילדים-שחקנים, בתפקידים ראשיים או כגונבי הצגה. די להיזכר בג'וני פוסטר ב"נהג מור נית", דרו ברימור ב"אי-טי" וכריס טיאן בייל ב"אימפריית השמש", כדי להבין את מגוון הגילים והת-קופות. אפשר גם להיזכר בכאלה שהקריירה שלהם נסקה בגיל בית ספר והתרסקה מאז כמו היילי ג'ואל אוסמנט ("החוש השישי") ומקולי קאלקין ("שכחו אותי בבית"). קשה לנבא מה יהיה על כוכבי הדור הנוכחי, אבל שני סר-טים שהגיעו באחרונה למסך הב-תי נשענים על הופעת משחק של בן/בת עשרה עם עתיד ורוד. אליהם אפשר להוסיף סרט ותיק יותר שכבר יצאו מתוכו שלושה כוכבים בתהוות.

"הבחור הלבן ריק"

אם בעבר היה אפשר להסת-פק בכובע מצחייה הפוך כדי ללחק שחקן בן 30 פלוס לתפקיד תיכונסט, הסטנדרטים כיום שו-נים למדי ולתפקידים של בני עשרה מלוהקים לרוכ שחקנים בגיל שקרוב לדמויות. ההימור הגדול ביותר של במאי הוליוודי

אמנדלה סטנברג ב"השנאה שנתתם" צילום: 20th Century Fox / באדיכוכ / yes

אורון שמיר

כמעט מפורסמים

ילדים-כוכבים הם לא תופעה חדשה בהוליווד. קשה לנבא מה יעלה בגורל הדור הנוכחי, אך שלושה סרטים הזמינים לצפייה ביתית מספקים הצצה חלקית

תרבות ערבית - עברית בתיאטרון יפו

דפוסטאר 2019

- הערב רוקדים •
- רומיאו וג'ולייטה • האי •
- אום כולת'ום •
- אלף לילה ולילה •
- חצויה • מחכים לגודו •
- סעדון אלמג'נון •
- פאפעיג'ינה •
- פרד אל אטרט •
- פלייבק תמהיל •
- סמוליקיפוד •
- סת"ים •

מחכים לגודו

נאטרין גודו

בקט בעבוד עברי-ערבי של אנטון שמאס בימוי: אילן רון

דורון תבורי. מוראד חסן. מנשה נוי. רסאן אשקר.

א' 10/3, ב' 18/3 - 20:00

ג' 2/4 - 20:30

ב' 8/4, ה' 11/4, מוצ"ש 13/4 - במענה 20:00

תיאטרון יפו

JAFFA THEATRE

במה לתרבות עברית-ערבית

פרטים וכרטיסים:

03-5185563

טיילת מפרץ שלמה 10 יפו העתיקה

www.jaffatheatre.org.il

מזמור לדוד, ולברוך הגבר

האנסמבל השווייצי "מזמור לדוד" יבצע בפסטיבל "ימי המוזיקה היהודית" מזמורים יהודיים בני יותר מ-900 שנה. "הם קליטים כמו מוזיקת הפופ של ימינו", מבהירה מייסדת הלהקה איילת קרני שרואה בהרכב את פרויקט המחקר האישי שלה

חגי חיטרון

עולות הכיבוש גרמו לכך שהמלים "ברוך הגבר" נתפשו כיום כהוקרה למעשה זוויעה שעשה היהודי ברוך גולדשטיין, שוכחים לפעמים שכמקור מדובר בשיר שמבוסס על פסוק מספר ירמיהו, הנביא ההומניסט. גרסה עתיקה של השיר, תקינה פר ליטית ומוסרית, תישמע היום כפי תיחת "ימי המוזיקה היהודית" (כ-18:30), פסטיבל שנתי שעורכו הוא נגן העוגב והמוזיקולוג ד"ר יובל רבין.

את "ברוך הגבר" תבצע קבוצת מוזיקאים קטנה, "מזמור לדוד", שבסיסה בשווייץ והכרים בה שני נגנים ישראלים, נגנית צרפתייה, זמר הונגרי וזמר ברזילאי. השיר הוא פריט אחד, מתוך 16, בקונצ'רט של הלהקה בפסטיבל, קונצרט שמוקדש ברובו למזמורים יהודיים קדומים בני כ-900 שנה. "ברוך הגבר" מאת עובדיה הגר, נוצרי שהתגייס, הוא אחד מהם.

שמו המקורי של עובדיה, שגר ליד בסוף המאה ה-11 בדרום איטליה למשפחת אצולה ממוצא נורמנדי, היה יוהנס דרֶה (Dreux). הוא יועד לכמורה אך מסלול חייו השתנה לגמרי לאחר שהושפע ממעשהו של הארכיבישוף של העיר באר, שהתגייס וכרח למצא רים, וגם מחלוש שגרם לו לפקפק בפרשנות הנוצרית לכתבי הקודש. יוהנס למד אפוא את הכתבים בשפתם המקורית ולאחר מכן, ב-1102, עבר אל היהדות וחזר לשלוש פיוטים עבריים. פרטים אלה מבוססים על כתבים אוטו ביוגרפיים שלו שהתגלו במאה ה-20 בגניזה הקהירית.

שלושת הפיוטים (אף הם התיגלו בגניזה) יוזמרו בקונצרט, והם "דאדע מה", "ברוך הגבר" כ"א מוה ר"מי על הר חורב". החלילנית והאבובנית איילת קרני, מייסדת הלהקה, מציינת כי התינוי של שלושת הפיוטים מופיע מעל ה"קסט בעברית, מימין לשמאל. מדובר ב"נוימות", סימני תיווי עתיקים שקדמו לתינוי המקובל שבו משתמשים כיום, שהתגבש במאה ה-17.

עתיקה ונעימה

קרני בת ה-33 גדלה בחיפה, נשואה למוזיקאי ישראלי ואם לתינוק. היא למדה חלילית באקדמיה בירושלים והמשיכה ללימודי תואר שני במוזיקה ב"סכולה קנטורום" בבאול. "מאחר שלמדתי חלילית ותמיד ניגנתי תי מוזיקה עתיקה — זה הרי הרפרטואר של הכלי — המעבר להתמחות במוזיקה עתיקה בבאול היה די מתבקש", היא אומרת.

את תואר המאסטר הראשון שם עשיתי בחלילית, במסגרתו גם כתבתי עבודת MA על יצירות עבריות בימי הביניים. אחר כך הוסיפתי תואר מאסטר באזכוב בארוק, כלי שהתחלתי ללמוד בבאול. כיום אני משתתפת בקונצרטים של מוזיקה מוקדמת מכל התקופות, ומנגנת גם כאזכוב קלאסי, יצירות מתקופת היידן ומוצרט.

קרני: "השאלה למה מתכוונים כשאומרים 'מוזיקה יהודית'. יהודים חיו בארצות שונות. אין ספק שהיה מגע הדוק ויחסי גומלין בינם ובין התרבויות שסבבו אותם"

מסלול טבעי למדי הוביל אותה מהמוזיקה של ימי הביניים בכלל אל המוזיקה היהודית של ימי הביניים. "בלימודים עסקתי במוזיקה ובטקסטים בשפות אירופיות רבות ומגוונות, שאת אף אחת מהן לא באמת הבנתי. עם זאת ידעתי שהיו יהודים שחיו באותן תקופות באותן הארצות, בצרפת, בספרד, באיטליה, הרי גם להם היתה איזושהי מוזיקה. או עלתה אצלי השאלה לאיזה מנגינות הושרו שירים בעברית בתקופת תור הזהב בספרד. כך נולד המחקר, שנוסף לעבודת המאסטר שלי — The Hebrew Song in Medieval

Europe (השיר היהודי באירופה של ימי הביניים). אחר כך הקמתי את 'מזמור לדוד', שהוא גם אנטי-מבל וגם פרויקט מחקר. ובאול היא הנסיים שלך? "כן. אני מנגנת בקונצרטים בשווייץ ובכל אירופה, וגם בארה"ב ובשראל, ומלמדת נגינה בחלילית בבאול ובעיירה סמוכה. מלמדת בגרמנית ומשתפת גם בהכנת גרמנית שווייצרית. נראה שכבאול, שבה צוסדה מדינת היהודים לפי הרצל, יש כיום מין מושבה של מוזיקאים ישראלים."

מה מספרים?
"כפעם האחרונה שספרתי היו בסביבות 30."

בכיוגרפיה התמציתית שלך את מציינת גם עיסוק בהוראת שיטת אלכסנדרה. מהו הקשר למוזיקה?

"יש לזה קשר לכל דבר, כולל כמובן נגינה. בשבילי, השיטה הזאת — ההגדרה שלי היא לימוד החשיבה שלנו ביחס לתנועה — היא דרך חיים. שיטת אלכסנדרה שפרה לי את החיים בכל המובנים. בנוסף לשינוי גופני לטובה ושיפור הנגינה השיטה גרמה לי מהפך מחשבתי."

בקשר למידת היהודיות של המוזיקה שתבצעו בפסטיבל. מדובר כעצם בשירים עבריים במוזיקה לא יהודית?
"השאלה היא למה מתכוונים כשאומרים 'מוזיקה יהודית'. יהודים חיו בארצות שונות ואין

ספק שהיה מגע הדוק ויחסי גומלין בינם ובין התרבויות שסבבו אותם. במישור המוזיקלי, מסביר רה קרני, המגע ההדוק התבטא בכך שיהודים השתמשו במנגינות של לא יהודים כדי להעביר מסרים שונים מזה שמובע במלים הלועזיות, המקוריות.

החומר שמנגנים הכלים במר פה הוא בפירוש לא אותנטי — האם זו השלמה בת זמננו על סמך מחקרים?

"בבית הספר למוזיקה עתיקה לומדים לקרוא את התינוי ואת כתבי היד ולדלות מתוכם את מקסימום המידע, אבל נשאר למר בצעים הרבה חופש בקבלת החלטינות אסתטיות ומוזיקליות. זה חלק גדול מהכיף. ככה זה בכל יצירה מימי הביניים ששומעים בקונצרט טים או בהקלטות. אני רוצה להוסיף תיאור כללי לתוכנית שנשמע, כי אולי המלה מחקרים מרתיעה: כל הקונצרט מורכב ממוזיקה יפה ונעימה שמאד קליטה כיום."

חצרו של אלפונסו

עוד תבצע "מזמור לדוד" מוזיקה מחצרו של אלפונסו ה-10 "החכם", מלך קסטיליה, שכינס בחצרו נוצרים, יהודים ומוסלמים אלה לצד אלה. הלהקה תבצע שתי "קנטטינות" (חלק מהחוקרים מייחסים למלך עצמו את חיבורן). הן מספרות על יהודים שהיו בסכנת מוות, התפללו למריה — וניצלו.

"בבית הספר למוזיקה עתיקה לומדים לקרוא את התינוי ואת כתבי היד ולדלות מתוכם את המידע, אבל נשאר למבצעים הרבה חופש בקבלת החלטות"

בהמשך חלק זה של התוכנית יישמע שיר הלל למלך מאת הפייטן היהודי טודרוס אבולע' פיה, ושמו "הנה מה טוב פי המלך לשמור". קרני כתבה על שיר זה בעבודת המחקר שלה. "חוקרי השירה העברית בספרד כתבו שמבנה השיר מוכיח להם שיר טרובדור, ואכן חיפשתי ומצאתי שיר טרובדור שמחברו הוא ג'י ראוט ריקייה, וגם בו דברי שבח למלך אלפונסו", היא מספרת. לדבריה, "מבנה השיר של ריקייה כמעט זהה לשיר של אבולעפיה, השניים התגוררו כעשר שנים בו זמנית בחצר המלך. והכי חשוב: המוזיקה לשיר של ריקייה השתמרה בתווים. כששרים את הטקסט העברי של אבולעפיה יחד עם המנגינה של ריקייה, זה נראה שהם לים של אבולעפיה נכתבו לפי המנגינה הקיימת של עמיתן, 'הולבשו עליה'."

הלהקה תחתום ב"שלפו צרים", פיוט שמופיע בכתביד של סוזר יהודי שקיבץ טקסטים נבחרים מהתורה והמסורה הפיוט מדגים

במובהק את טענתה המרכזית של איילת קרני בדבר שימוש יהודי במנגינות לא יהודיות לשם העברת מסרים יהודיים. "בשוליים של אחד העמודים של 'שלפו צרים' כתובה והוראה 'זאת בנינון יאדורא ואדורא ואדורא' — תעתיק עברי למלים של פזמון צרפתי פופולרי מאותה תקופה מאת טרובדור ושמו מוניו דה פאריס", מסבירה קרני, "הלחן של הפזמון הצרפתי כתוב בתווים ומצוי בכתבייד רבים, מניגינה קלילה וקליטה כמו שיר פופ של ימינו. הטקסט, לעומת זאת, מתאר מעשי שוד והרג שעשו גויים ביהודים, מטיח קללות כפזמנים אבל גם מאשים את היהודים באי סוגן ורומז שהאסון בא עליהם משום שנטשו את הברית עם האל."

שפע חפתה

הופעת הקבוצה מבאול בפסטיבל היא גשם אחד מתוך מכול אירועי מוזיקה יהודית ממסורת רבות שיהיו בו, מהיום עד יום שני בצהריים: מתימן ועיראק וצפון אפריקה ומזרח אירופה ועד קונצ'רט-מחווה לזכרו של נעם שריף, עם התזמורת הקאמרית הישראלית, עם המוזיקאים שישתתפו נמנים פייטנים, תזמורת כליזמה, מקהלת "עדי" וחוקרים מהארץ ומחורל. מלבד הקונצרטים יהיו גם סדנאות התנסות בזמרה יהודית ממקורות שונים ויתקיים גם יום עיון ארוך, עשיר תוכן (ביום חמישי, מ-9:30). כדאי לבוא.

להקת "מזמור לדוד". צלילה לארכאיות יהודית צילום: עילם רחם

החיים יכולים להשתנות בשניה

יוון סיפור אהבה

חגיגה יוונית חד כעמית!
הקרנת בכורה חגיגית בנוכחות הבמאי והשחקן היווני
כריסטופר פפקליאטיס ("אהבה יוונית")
כולל פאנל בהנחיית שדרן הרדיו - ירון אנוש

היום, 5.3, בשעה 19:30
סינמה סיטי גלילות
רכישת כרטיסים בקופות הקולנוע
ובאתר האינטרנט: www.cinema-city.co.il

גאוני מרהיב
אסור לפספס
עוצר נשימה
חד כעמי
מסעיר
פרוע
כנה
מהפנט

זוכה פרס דב הזהב
לסרט הטוב ביותר
פסטיבל ברלין 2019

מילים נרדפות

סרטו של נדב לפיד
בקולנוע

ישי קיצ'לס, ישראל היום ★★★★★

מרלין וינג, סדנה ★★★★★

בנימין טוביאס, ידיעות אחרונות ★★★★★

אור סיבולי, גלובס ★★★★★

אבנר שביט, וואלה! ★★★★★

רון פוגל, כאן ב' ★★★★★

יאיר רזה, כלכליסט ★★★★★

שמוליק דוברבני, nrg ★★★★★

טרי קליין, הארץ ★★★★★

האשה המאהבת

"צוות שחקנים מבריק"
Allocine

"חכם, מבריק ומצחיק"
Le Parisien

הן הסכימו על הסדרי ראייה
יום אצל המאהבת, יום אצל האשה וכל שבת שניה

משמורת משותפת

עכשיו בקולנוע

עכשיו בקולנוע
מוזיאון תל אביב
וברחבי הארץ

זוכה פרס בחירת הקהל פסטיבל שיקגו
זוכה פסטיבל טונסאנטלנייה
פסטיבל מיל וואלי
פסטיבל מיל וואלי

סרטי שובל וסרטי יונייטד קינג נאום להציג

יחודה סתיו, ידיעות אחרונות ★★★★★

אלברט גבאי, "סינמה ארץ" ★★★★★

יעל שוב, טיים אאוט ★★★★★

נחום מוכיח, אתר הבמה ★★★★★

מבוסס על סיפורה האמיתי עוצר הנשימה של הסופרת אסטריד לינדגרג

להיות אסטריד

סרטה של פרנילה פישר כריסטנסן

שיר ביום

232 מעלות צלזיוס / תומר קליין

זה היה תענוג
לשרף רגעים
כרסיסי גיר חמקמק
המתעופפים אל על.

בלהבה כחלה
חתמתי את הזמן
או את
תחילת בריאתו מחדש,
וצאתי ממנו בקריאה
שקטה.

מתוך "בפולטה להנדסת מלים", הוצאת ספרי ניב.
תומר קליין הוא משורר ישראלי

הכי אהבתם

"האח הגדול" היה החיפוש הכי פופולרי
בנוכל ישראל בשבוע החולף

צילום: מיכה לובטון

התעמלות בוקר

1. מהי וואלטרייה?
 2. מהו וואומרפיוס?
- תשובות בעמ' 2

יוצאים מהבית

ספר. גבר נוסע
לבקר את סבו
החולה במחלה
סופנית. "אור ירח",
ספרו של מייקל
שייבון (הוצאת
עם עובד), מתחזה
לאוטוביוגרפיה

סודיקה. עמיר לב יופיע ב-20:00 באנגס בר בהוד
השרון. מאיה איזקוביץ תעלה ב-20:30 הבמה
בבארבי תל אביב, ורביקה זמר תשיר מ-22:00
בכרם ברקן ביער חולדה

תיאטרון. באולם בן ציון בקיבוץ כנרת תוצג
ב-20:30 הצגת תיאטרון באר שבע "פרפרים הם
חופשיים". צעיר בא לעיר גדולה כדי לנסות את
חוליו כזמר

קולנוע. הדרמה
ההיסטורית "מחיר
התשוקה" תוקרן
ב-20:30 בסינמטק תל
אביב. הסרט "תלמה"
של יואכים טרייר על
סטודנטית המנלה
כוחות על טבעיים
יוקרן ב-20:45
בסינמטק חיפה

ילדים. ההצגה "הכבש
השישה עשר" של תיאטרון
ארצי לנוער והמדיטק
כוללת את שיריו של
יהונתן גפן. 17:30
תל אביב לאמנות

תעודה. צדדים
נוספים, פחות
ידועים, בחייה
של השחקנית הדי
לאמאר, חוצנים
בסרט התיעודי
"פצצה: סיפורה
של הדי לאמאר".
22:00, הוט 8

אמנות. באתר Art Viewer אפשר לראות תמונות
מתערוכות המתקיימות בימים אלה ברחבי העולם

הכין את המדור: איחמד זמר; התעמלות בוקר: חגי חיסרון
צילומים: מנד כוזני, עם עובד, מתוך "פצצה" - סיפורה של הדי לאמאר / פסטיבל הקולנוע ירושלים, The Orchard

sudoku © Puzzles by Pappocom

סודוקו

פתרונות: 4.3.2019

8	7	3	5	6	9	4	2	1
6	4	2	8	1	3	5	7	9
9	5	1	4	2	7	6	8	3
5	6	4	7	9	2	1	3	8
1	2	7	3	8	4	9	5	6
3	9	8	6	5	1	2	4	7
2	3	9	1	4	8	7	6	5
7	1	5	2	3	6	8	9	4
4	8	6	9	7	5	3	1	2

בינוני

7	9	6	8	4	2	3	5	1
2	8	3	7	5	1	9	6	4
4	5	1	6	9	3	2	8	7
9	6	5	4	2	7	1	3	8
3	1	2	9	8	6	4	7	5
8	4	7	3	1	5	6	9	2
5	3	9	1	7	4	8	2	6
1	7	8	2	6	9	5	4	3
6	2	4	5	3	8	7	1	9

קל

				1			4	
	5			4	9		2	
4		9				3		
				1				
2	4	3				5	1	8
			4					
		5			4		7	
	1		5	2			6	
	6			9				

קשה

	5			2	9			6
				3	4	2	1	
				8		5		
			9			8		
2	8	6				1	4	9
	1			4				
	6		2					
7	2	1	5					
5			9	1				7

בינוני

לוח המשחק הוא ריבוע המחולק ל-81 משבצות. תשע שורות אופקיות ותשעה
טורים אנכיים. כמה ספרות רשומות כבר בחלק מן המשבצות. המשימה היא
למלא את כל שאר המשבצות הריקות בספרות - כך שבכל שורה, בכל טור, ובכל
בלוק (קבוצה של תשע משבצות המסומנות בקווים מודגשים) יהיו כל הספרות,
מ-1 ועד 9. אף אחת מהספרות לא תחוזר על עצמה באותה שורה, באותו טור או
באותו בלוק. פתרון, טיפים ודרכים ממוחשבות של הסודוקו ניתן למצוא באתר
www.sudoku.com יציר אבן-אור

היום בטלוויזיה

השכונה **20:20** חמוץ מחוק **20:45** הטלברידים **21:10** חמוץ מחוק **22:00** משפחה מודרנית **22:50** מלך השכונה **23:40** לכל ביתך **00:30** הפמליה

 ים דוקוק (8)

<div>15:55 מייק ג'אדג': סיפורים מהאטומים.</div> <div>2017 ארה"ב 16:25 אמיתי, מזויף או לא ידוע.</div> <div>2017 בריטניה 17:15 נערה בבהר: מחיר חסלי' חה, 2015 ארה"ב 17:55 אימפריום החלומות.</div> <div>2016 דנמרק 19:10 טאואר רקורדס: הכל עז' בה, העודה, 2015 20:45 שיחות סלון, 2018 ארה"ב 21:15 לשרוד את אר, קל, ארח"ב, 2019 22:00 מבנות בחיבה מקליפורניה, מעז' דה, 2016 23:45 דן אריאלי: האמת על שקרים.</div> <div>2015 ארה"ב/ישראל, כימותי יעל מלמד</div>

 ים Edge (18)

<div>19:23 שלושים ומשהו 20:18 המנצח 21:05 שקרן שקרנית 22:00 סינגל מיליפיה 22:30 הכי גרוטיים שיש 23:00 נפילות חדות 23:30 הומלנד מזדמס</div>

 ים Oh (19)

<div>17:30 לחצוק או לתום 18:00 סגני תמנהל 18:30 על הקצה 19:00 מחזיקות מעמד 19:30 לחצוק או לתום 20:00 סגן המנהל 20:30 על הקצה 21:00 מחזיקות מעמד 21:30 כארי 22:00 גופל וקס 22:30 סדר אותו 23:00 אז 24:00 יורשים</div>

 Classica (69)
<div>15:03 לאגלי' רוסין אופמיא 18:03 מאמלרן סימפונית מס' 1 19:07 לגמרי פרוקופייב: הקר' צדצט השלישי 20:27 חידון: רביעיית מיתרים אופוס 20 מס' 2 20:52 ומלינסקי: שלישיית קלרינט אופוס 3 21:19 חידון: רביעיית מיתרים אופוס 76 מס' 5 22:01 רח"ד'ו טוסי בקונצרט 23:27 מסעו של מוצרט</div>

 נשיונל ג'יאוגרפיק (41 יום 46)
<div>15:40 תעופה בחקירה 16:30 שדת העופמה של דובאי 17:20 מצילי המכוניות 18:05 גאולי המכוניות 20:20 אגרום היסטוריות למכירה תעודה 22:00 מצילי המכוניות 22:45 אגדות היסטוריות סירוף תנאצים 00:15 לחשוף את עיר הפיראטים</div>

 H - היסטוריה (44 יום 43)
<div>14:00 ענחיקות על הדרך: המיסב 17:20 היסטוריות למכירה 18:10 ענחיקות על הדרך 18:55 לומחי אוור 19:49 היסטוריות למכירה 20:11 צייד המציאות 20:35 היסטוריות למכיר' דה 21:03 אוצר האי המקולל 21:45 אהגר בחגי חשטס 22:30 חיים על החרב 23:15 חיים על החרוב קרב סכנים 23:58 לבדו מנגוליה</div>

 מזה"ת (חוס 150, יום 109)
<div>16:00 בונבה 17:00 שפיץ ביתך 17:30 ילד מושג עולם 18:00 כנות מחבב 18:30 על סטעי מלאכים 19:00 מועדון 700 מגע של מלאכים 21:00 ווקן 22:00 ישראלי יומי 22:30 על סטעי 23:00 פסטיבל חמן 23:30 העולם חיהודי 24:00 שיר מחיבות</div>

 ארטח (חוס 146, יום 133)
<div>16:05 הכפרים של צופת 16:35 קרנבלים. תעודה 17:30 תזמנה למסע 18:10 X'און 18:35 המגורים בעולם 19:05 סיפורי חמש 19:55 משוטטים בחבל חבלקון: בלגרד 20:45 יונת ארטח 21:05 28 דקות 21:50 נדירות מפיד תומ. תעודה 23:25 חשיחה 23:40 עבדות תמן של דאעש. תעודה 00:40 מורה מאיר - ראש הממשלה. תעודה</div>

 סאט 3 (חוס 152, יום 121)
<div>15:45 מנחף מנישון. תעודה 16:25 חרפתמקוא אויריות. תעודה 19:00 ברובע משיקגו לקליפר' רניה. תעודה 19:30 נאמן, עולם המתח 20:00 היים: יומן ערב 20:20 סגיון חרבות 21:00 דהשח הערב 21:15 "מעט זה יותר", 2013 כר" מנה. עם: כמ פורמן, בימוי: יאן דרויקה 22:40 "מי שמוחה, מת", 2016 גרמניה. עם: ביארנה טוב 19:47 עקרות בית אמיתיות דאלאס 20:30 לסיכוי". 2012 גרמניה/רוסיה. עם: מיגאל דגן, אריסן רודה. בימוי: דאליק הסטר</div>

 ויזה (חוס 2, יום 35)
<div>15:50 אל פרינסיה 16:30 משפתחו של בעלי 17:20 רק אלוהים סולח 18:10 תגורל של אוזה 19:05 השח הבדול 20:00 בוכה פראים 20:50 100 ימים 21:50 אל פרינסיה 22:30 משפתחו של בעלי 23:20 רק אלוהים סולח 00:10 תגורל של אוזה</div>

 החיים הטובים (חוס 41, יום 31)
<div>16:00 ליכונת בבית החלומות 16:25 מקוס כשמש: שמש חורפית 17:15 בתים במיליון דולר 18:00 המטבח המנצח ניו זילנד 18:44 שמלה הכלה המנצחת 19:03 קריסלי יודע מה טוב 19:47 עקרות בית אמיתיות דאלאס 20:30 ליכונת בבית החלומות 21:15 סקוס בשמש: שמש חורפית 22:05 כחים במיליון דולר 22:50 נאש לונדון 23:37 עקרות בית אמיתיות דאלאס 00:20 המטבח המנצח ניו זילנד</div>

"צרות טובות". צפייה מהנה בסך הכל צילום: D4Freeform / Beth Oubber

"מלרוז פלייס" ברוטב "ג'ק וג'יל"

גילי איזיקוביץ

חמש העונות של "משפחת פוסטר" סיפרו על המשפחה שבנו להן כנות הוגו לינה אדמס פוסטר ומר אדמס פוסטר בביתן בסן דייגו, בו גידלו את בנה הביולוגי של סטן, זוג תאומים מאומצים ממוצא לטיני, בת אומנה מרדנית ובעייתית ואחיה הקטן. "משפחת פוסטר", שירדה מהמסך בקיץ האחרון, היתה, אם כן, תקינה כל כך פוליטית עד שהיא התנהגה פעמים רבות מדי כמו מניפסט ליברלי, ולא כמו סדרת דרמה שמתחשק לצפות בה. היום תעלה בים סדרת הספיי־אוף "צרות טובות" שמתרחשת זמן מה אחרי

תום עלילות הסדרה האם. מריאנה וקאלי, האחיות המאומצות, מסיימות בהצטיינות את לימודיהן ומחליטות להתחיל ביחד את חייהן הבוגרים בלוס אנג'לס. העתיד נראה מכטיש: מריאנה, שהיא מהנדסת תוכנה, מתחילה לעבוד בחברת סטארט אפ. קאלי, שסיימה בהצטיינות לימודי משפטים כאוניברסיטה ציבורית, מתקבלת למשרת מתמחה אצל שופט פדרלי שמרני. גם מקום לגור נמצא להן, בבניין במרכז העיר. אלא שהמציאות מתבררת וזהרת הרבה פחות: הבניין, הן מגלות, מאכלס מעין קומונה שעליהן לחיות בה, קשיים מתגלים גם בע' בודה ואפילו הכותר החתיך ששתיהן חוש'

הוס סינמה 4	(19)
<div>14:45 "סארי אנסואנט", 2006 ארה"ב. עם: קידסטן דאווס, לייסן שוורצמן. כימוי: סר' פיה קופלה 16:50 "להקשיב עם הלבי", 2010 ארה"ב. עם: סיביל ספרד, קום מורן, ביסוי' מאס תומפסון 18:30 "שנה מפלאה", 2005 ארה"ב. עם: אלכרס פינ, ראסל קורא, בימוי: רידלי סקוט 20:30 "אישה חכמה", 2008 ארה"ב. עם: לייסן דדיק, אליסה פילט, בימוי: ג'יי סיקרייס 22:00 "הגשל של מערכות יחסים מודרניות", 2017 קנדה. עם: כריסטה כרינדל, אנריקו קולנטוני. בימוי: סרחי גורסה 23:45 "נשון לתג האולד", 2015 ארה"ב. עם: ויליאם סטנר, אלואיס חמפרד. בימוי: שון קרמרנה</div>	
יוס 3	(3)
<div>14:33 "כאריה", 2009 אסיליה. עם: אנריקו לו וורס, בימוי: ג'וזפה טורנבורה 17:16 "אילים", 2015 אסילוב. עם: סיגורדור סיגוריונסון, בימוי: רימור האקונרסון 18:51 "דכבה לדארני'לינו", 2007 ארה"ב. עם: און מילטן, ארדיאן בוזד, לייסן שוורצמן, אנבליקה יוסטון. בימוי: זום אנדרסן 20:25 "חבל הארציים", 2015 בלגיה. עם: וידלה ביטנס, בימוי: רובין פורנס 22:00 "מיעוית", 2017 ארה"ב. עם: אוליביה קוק, אנסון ילצין, אניה סילרצ'ו. בימוי: קורי פינלי 23:33 "ונגות בשלישייה", 2002 ארה"ב. עם: מארק דן פאלק, קמלין דוברסטון. בימוי: אוסטין צ'אק</div>	
יוס דרמה	(14)
<div>15:35 ד"ר פיל 16:20 חיפיים והאמיצים 16:49 החוקה 17:36 אחתח ואונטון 18:31 האנסומיה של ג'וי 19:20 היפיים והאמיצים 19:45 SwiTs 20:30 תחוונה ממכס ראשון 21:15 מכירת המדינה 22:00 האמת 23:20 מלכה הדרום זהה 00:05</div>	
יוס אקשן	(17)
<div>16:00 NCIS חקירות כשמש 18:15 19:00 ליל המבשפות 19:45 ג'ורדן 22:00 סירון 22:45 משמרת לילה 23:30 קייפ טאון 00:20 חקירות בשטח</div>	
יוס קומדי	(15)
<div>16:00 חמוץ מחוק 16:50 משפחה מודרנית 17:40 לבד ביחד 18:30 19:30 Veep מלך</div>	

הוס סינמה 1	(14)
<div>16:45 "אלביס נויקסון", 2016 ארה"ב. עם: קווין ספייסי, מייקל שאנון. בימוי: לינה ב'ונסון 18:10 "מלחמת האלים", 2016 ארה"ב. עם: בראדו באסלר, ניקולא קוסטר'ולואן. בימוי: אלכס פראס 20:15 "ההנבנה", 2016 ארה"ב. עם: אנתוני האקינס, אל פצ'ינו. בימוי: שינסוז שימוסאונה 22:00 "מרשל", 2017 ארה"ב. עם: קייס דוסון, ג'וז'ויק בוסמן. בימוי: ג'ניעל האד' לין 24:00 47" מסר", 2017 ארה"ב. עם: מוני טור, מתיו מדין. בימוי: יאנס רוברסט</div>	

הוס סינמה 2	(17)
<div>15:00 "טעון הנגה", 2012 ארה"ב. עם: ונול שווינגטון, דאין ריגולדט. בימוי: דניאל אספיר 17:45 "ההכנסה", 2005 ארה"ב. עם: לאנג זאברקן, פירדויק סנאדה. בימוי: צ'ן קיי' 18:35 "ג'אזה היס", 2013 ארה"ב. עם: מייק דורק, קל לין. בימוי: קונר אלן 20:20 "צ'ק פוינט", 2016 ארה"ב. עם: מישל ל', קיי ג'ונסון. בימוי: שומאס ג'יי צ'רצ'יל 22:00 "על הכוונת", 2007 ארה"ב. עם: דני גלוצר, מארק אלנרב. בימוי: אנטאן פקוזה 00:05 "השליח", 2012 ארה"ב. עם: מייק דורק, נ'פיר דין מארק. בימוי: העני אבריאסעז</div>	

הוס סינמה 3	(18)
<div>16:05 "סוקן סמיי קדי בנקס ז", 2004 ארה"ב. עם: קים דייזי, פרנקי סוני. בימוי: קווין אלן 17:45 "הכנסה", 2005 ארה"ב. עם: ליב סילר, ריצ'ארד ג'ב. בימוי: רובס אלסמן 19:45 "אהבה זה כל הסיפור", 2003 בריטניה. עם: א' דנס, קולין פיור. בימוי: ריצ'ארד קרטיס 22:00 "תפרים האהבה", 2006 ארה"ב. עם: ג'יפרו טילי, מורלה סוקולוף. בימוי: ייק מארק 23:45 "טאט", 2015 ארה"ב. עם: נטלי נפ, שון קליין. בימוי: ניקולס ברוקס</div>	

כאן 11	(11)
<div>06:05 חסוב שבוטני העלמות 06:55 כאן ד"י גיטל 07:00 הבוקר הזה 08:00 קלתן ליברמן 10:00 סדר יום 12:00 פולישוק 12:39 זן נדיר 12:58 הטוב שבשני העולמות 13:50 מבאי שטח 14:40 שושלת קנדי 15:27 גלילאו 15:53 פולי' שוק 16:28 שיחת נפש – נובה שטרסברג כהן 16:55 ערב ערב 18:00 מהדורה שש 18:15 העולם חיום 19:00 קלתן וסגיל 19:48 מה' צד חשני 19:58 חדשות הערב 21:10 המדוך 22:08 עד כאן עד הביתרום 22:38 חדשות הלי' לה 23:08 שיחת נפש – משה לדרור 23:37 חד מן 00:26 עד כאן עד הבחירות 00:56 המדוך 01:51 שיחת נפש – משה לדרור 02:18 נימ' לייב – הראל מויאל 03:24 אומרים שהיה פה... 03:50 גלילאו 04:15 העולם חיום 05:00 ערב ערב</div>	

 קשת (12)
<div>06:15 כותרות הבוקר 06:57 מבוק חדשות 07:09 חדשות הבוקר 09:00 מבוק חדשות 09:05 פאולה וליאון 10:30 מבשלים עם קשת 11:05 אוכל עם ברק 11:50 נגינה ישראל 13:40 מבוכ מבא לאירועיוין 15:10 סברי מורן 16:00 מהדורת ראשונה 17:00 חמש עם רפי רשף 18:00 שש עם... 18:50 גיא פינס 19:25 הכנים חיסכון 19:58 המהדורה המרכזית 21:15 2025 22:35 אנשים. תעודה 23:10 חי כלילה 23:45 נקסט 24:00 מבזק חצות 00:05 ניא פינס 00:55 פאולה וליאון 02:00 מחזיקה עב' ריח 02:30 משפחה לפני הכל 03:20 רק בריאות 04:00 גיא פינס 04:25 על הסט 04:55 אנשים 05:25 חי כלילה 05:45 גיא פינס</div>

 רשת (13)
<div>06:15 העולם הבוקר 09:00 פותחים יום 11:00 בוקר בריאות 11:30 סכלון של שרון 12:00 כלוב מחבב 13:05 משחקי חשף 14:20 לענף על ממילטן 15:00 חדות חיומי 15:59 כותרות חיום 16:16 הכל כלול 16:57 החדשות 17:55 שש עם 18:45 לפני החדשות 19:28 נדקוד 19:57 המהדורה המרכזית 21:15 נב האונח 22:20 לצבי יש כניה 22:45 הצינור 23:11 הגרלה הלי' טו 23:15 חיום שהיה 23:45 סוגר עניין 00:15 חדות חיומי 01:35 נדקוד 01:55 שש 02:50 בוקר בריאות 03:20 קליפס 03:45 פותחים יום 05:15 סכלון של שרון 05:40 הכל כלול</div>

 כאן חינוכים (23)
<div>14:07 שון כנשון 14:15 חבורת הקעב 14:30 אילי פיל 14:45 דן ומולי 15:00 ילדי בית העץ 15:15 אבדים בריבוע 15:30 מתחח לעור. העז' דה 15:56 המחקלק לתפעים מיוחדים 16:10 מקס המדמן 16:33 אפסילון 16:41 שוסטר ושוסטר 17:06 האוצר שלנו 17:30 חיום כמה צוחקות – מנ' אסיין 17:44 להחיל את חיים חבר 18:00 גלילאו 18:25 חספרנים 18:50 המחקלק לתפעים מיוחדים 19:05 אבדים ברי' כמע – מנ' אסיין 19:44 העודה 19:44 להחיל את חית חבר 20:00 תאורגינלים 20:05 בין השורטון דמוקרטיה. תעודה 20:32 חית כמה בחופעה – מיכאל גריילסאמר 20:49 חיום כמה צוחקות – דב נבון 21:06 האוצר שלנו 21:30 גלילאו 21:56 תרץ תעודה 22:11 חספרנים 22:37 מתחח לעור. תעודה 23:00 כאן ואמן 23:16 אחח שיוועת – ז'אן דראק 23:32 חיות כמה בחופעה – מיכאל גריילסאמר 23:48 מה היבור 00:15 שוסטר ושוסטר</div>

 מכאן 33 (31)
<div>14:05 כדרך שלי 15:00 סלטאני 15:15 כוכ הבנאי 15:30 חוקית 16:00 מבזק חדשות כער' בית 16:05 מאת מופלחת: הסולטן 17:00 חמש נמכאן 17:30 המחיר הכי גבוה 18:30 התגנשות הציולידיצית. תעודה 19:00 מהדורת החדשות בערבית 19:30 FUN 20:00 מספר חסי 21:00 טריוויאלי 21:30 מאה מופלחת: הסולטן 22:30 תלאות אלדנאי 23:15 אבדים</div>

 חוס 3 (3)
<div>15:46 היפיים והאמיצים 16:35 סוגרים חשבון 17:05 ליטובה הכלל 17:50 יחסיים בהסכתה 18:35 חפיים והאמיצים 18:57 גולסטאר 20:05 איש חשבו מאוז 20:45 קוד כלאק 21:31 ליטובה הכלל 22:15 איש חשבו מאוז 22:57 קוד כלאק 23:43 ליטובה הכלל 00:30 איש חשבו מאוז</div>

 חוס Zone (5)
<div>15:41 שיקגו 16:22 FIRE המנסליטס 17:05 CSI: לאס וגאס 18:30 חווי חמש אפס 19:13 שיקגו CSI 19:54 FIRE: לאס וגאס 21:19 NCIS ניו אורלינס 22:00 חווי' חמש אפס 22:43 שיקגו 23:25 FIRE שיקגו 00:06 PD המנסליטס</div>

 kidZ (80)
<div>14:10 המהדורה הצעירה 14:25 סרטינג 14:50 כפולה 15:42 חחיים על פי קווין ורז 16:00 ג'וני סטס 16:43 אחיים 17:08 כפולה 17:59 החיים על פי קווין ורז 18:15 סרטינג 18:40 כפולה 19:31 המהדורה הצעירה 19:46 החיים על פי קווין ורז 20:39 סרטינג 20:29 כפולה 21:20 החיים על פי קווין ורז 21:51 גנבנים לראון 22:22 סנאפסטוק 22:38 כפולה 23:29 החיים על פי קווין ורז 23:45 סרטינג</div>

 ערוץ 8 (8)
<div>16:10 בתוך ארמון בקינגהם. תעודה 17:00</div>

1

מבט מלא חמלה

הצלם קובי וולף מפנה את עדשת המצלמה אל המוחלשים

עד גיל 18 הסתמכו דעותיו של קובי וולף על התנחלים המקובלים בחברה. רצח ראש הממשלה יצחק רבין ומסע להודו שערך לאחריו, פתחו אצלו את הלב, העין והמבט אל המודרים והגדרים, אל שולי החברה ושכבותיה המוחלשות. וולף, בן 44, יליד חולון, החל אז גם לפתח את השפה הוויזואלית שלו, החושפת את הצופה למבט אנושי ומלא חמלה, ושואפת לטלטל אותו מאדישותו ולחבר אותו למרחב אמפתי יותר.

דניאל צ'צ'יק

4

2

5

3

1. ילד חולה איידס בבית יתומים בהאיטי, 2010; 2. מבקשי מקלט מסודאן ואריתריאה בהפגנות בתל אביב; 4. פליט אפגני בבלגוד, סרביה, 2017; 5. ילדים מדורפור במחנה פליטים בצ'אד